

KRAJŠA

Iva Krajnc Bagola je vrhunska igralka klasičnega in sodobnega repertoarja, ki suvereno obvladuje širok razpon igralskih izrazov in različnih gledaliških žanrov. Na odru je vselej izrazita, temeljito osmišljena in večplastna; vselej v sozvočju z režijskim konceptom in stilom uprizoritve, ki mu pogosto prav ona zagotovi pravo artikulacijo; intenzivna je v soigri z igralskimi kolegi, ki jim ponuja avtentično igralsko komunikacijo; tudi ko stoji v ozadju, je vedno prisotna, natančna in uigrana, na da bi si zato prisvajala neuravnoteženo pozornost. Njeno igro odlikuje sposobnost pronicljive analize, s katero obvladuje psihološke globine in nianse svojega lika, kot tudi žanr, mehanizme in strukturo celote in pa lastno mesto v njej. Pri tem izkazuje izrazit posluš za sodoben gledališki izraz, komunikativnost in kompleksnost obenem. Temeljita je in izrazito predana svojemu gledališkemu delu, s katerim zasleduje najvišje profesionalne standarde.

V zadnjih dve letih je ustvarila niz odličnih in obenem povsem različnih vlog. Varja v *Češnjevem vrtu*, Nikolina v *Le zaljubiti se ne smemo*, Šracia v *Zimski poroki* in Ženska v *Izrednih razmerah* vsaka zase predstavljajo izvirno in prepričljivo kreacijo.

DALJŠA

Iva Krajnc Bagola, ki je nase opozorila že v času študija, se je v zadnjih letih izoblikovala v vrhunsko igralko klasičnega in sodobnega repertoarja, ki suvereno obvladuje širok razpon igralskih izrazov in različnih gledaliških žanrov. Na odru je vselej izrazita, temeljito osmišljena in večplastna; vselej v sozvočju z režijskim konceptom in stilom uprizoritve, ki mu pogosto prav ona zagotovi pravo artikulacijo; intenzivna je v soigri z igralskimi kolegi, ki jim ponuja avtentično igralsko komunikacijo; tudi ko stoji v ozadju, je vedno prisotna, natančna in uigrana, na da bi si zato prisvajala neuravnoteženo pozornost. Njeno igro odlikuje sposobnost pronicljive analize dramskega teksta in uprizoritve, s katero obvladuje psihološke globine in nianse svojega lika, kot tudi žanr, mehanizme in strukturo celote in pa lastno mesto v njej. Pri tem izkazuje izrazit posluš za sodoben gledališki izraz, komunikativnost in kompleksnost obenem. Nikoli ni poenostavljena, kaj šele banalna, pač pa vselej temeljita, izrazito predana svojemu gledališkemu delu, s katerim zasleduje najvišje profesionalne standarde.

V zadnjih dve letih je ustvarila niz odličnih in obenem povsem različnih vlog, ki vsaka zase predstavljajo izvirno kreacijo.

V *Češnjevem vrtu* Čehova je bila kot rejenka Varja zadržana in vase obrnjena, pa vendar suverena v svoji podrejenosti velikopoteznim gestam drugih. Pod njeno racionalno obvladanostjo se je risala emocionalna drama, ki ji v skladu s konceptom vloge in režiserjeve vizije odmika od psihološkega realizma nikoli ni dopustila odkritega izraza, a je bila vseeno jasno berljiva, zaradi zadržanosti izraza le še močnejša in bolj pretresljiva.

Kot Nikolina v drami *Le zaljubiti se ne smemo* je igrala nehvaležno vlogo nove partnerke, ki prisostvuje razpadu ljubimčevega zakona. Večji del ob strani osrednje drame je bila vseskozi intenzivno prisotna, navkljub redkim replikam v stalnem dialogu s partnerji, obenem pa je z izjemno natančnostjo in subtilnostjo ter posluhom za sodobni, malodane filmski realizem izgradila lastni lik, ki do polnega izraza neke posebne, izrazito sodobne pozicije ženske seže šele na koncu drame.

Povsem drugačno vlogo je ustvarila s Šracio v črni judovski komediji *Zimska poroka*. Virtuozno razigrana, navdahnjena z izvirno igralsko domišljijo ter izostrenim občutkom za absurdistično komičnost in ludizem, ne da bi zato izgubila sidrišče v vsebini in pravo mero, je

dominirala uprizoritvi, ki na sodobnem slovenskem gledališkem prizorišču s svojo žanrsko usmeritvijo predstavlja dobrodošlo izjemo.

Tudi distopijski triler *Izredne razmere* sodi v žanr, ki je v gledališču (ne samo slovenskem) redek, saj pripada znanstveni fantastiki. Iva Krajnc Bagola, ki je v njem odigrala Žensko, suvereno obvladuje specifike tega žanra, pa tudi zahtevne psihološke čeri svoje vloge. Mojstrsko izvede prelive svojega lika, ki se giblje med podobo racionalno obvladane ženske, sprejemajočo vsiljeno ji vlogo objekta, in občutljivim človeškim bitjem, ki se noče odpovedati svojim čustvom – ta v interpretaciji Ive Krajnc Bagola izbruhnejo s silovito pretresljivostjo, ki prek fantastike seže do temeljnih vprašanj človeške eksistence.